

úředníkům, požívajícím téhož platu, dvouleté přídatky v to počítajíc, avšak ne nižší než podle XI. hodnostní třídy.

§ 15.

Stal-li se zatímní profesor (suplující profesor) neschopným ke službě úrazem nebo těžkým a nezhojitelným onemocněním při vykonávání služby bez své vlastní viny, má nárok na výslužné ve výši posledního adjuta nebo remunerace. Po smrti zatímního profesora (suplujícího profesora) mají pozůstalí ve zvlášť pozoruhodných případech nárok na zaopatřovací požitky podle ustanovení platných pro IX. hodnostní třídu.

§ 16.

Všichni zatímní profesori (suplující profesori) státních škol středních i obchodních, čítajíc k nim také ty, kteří od 1. července 1918 byli jmenováni skutečnými učiteli, obdrží výpomoc jednou pro vždy, a to ti, kteří slouží méně než dvě léta, 600 K, více než dvě léta a méně než čtyři léta, 800 K, více než čtyři léta, 1000 K; kromě toho dostanou na manželku a každé nezaopatřené dítě po 200 K.

§ 17.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1919.

§ 18.

Provést tento zákon se ukládá ministru školství a národní osvěty a ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Habrman v. r.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 276.

Zákon ze dne 23. května 1919

o úvěru pro živnostníky válkou poškozené.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek I.

Účelem úvěru pro živnostníky válkou poškozené jest poskytnouti příslušníkům živnostenského stavu v čl. II. uvedeném úvěrové pomoci, aby udrželi neb zřídili živnosti v těch případech, ve kterých nemohou jí dosáti dostatečnou měrou pravidelným živnostenským úvěrem.

Slovem „úvěr“ v dalším textu tohoto zákona dlužno rozuměti úvěr pro živnostníky válkou poškozené.

Článek II.

Úvěru může se dostati:

- majetníkům podniků živnostenských a obchodních, kteří již před válkou provozovali samostatně živnost, která však ve válce po-

klesla, nebo úplně zanikla bez jejich viny jejich službou vojenskou, službou pro válečné účely, nebo všeobecnými válečnými poměry; výjimečně též živnostníkům, kteří byli při vypuknutí války pomocníky;

- vdovám a dětem po těchto živnostníkích k dalšímu provozování živnosti, provozovali se podnik dále na jejich vrub podle § 56, odst. 4. živnostenského řádu.

Článek III.

Velikost, podmínky a způsob poskytování úvěru, opatřování prostředků pro něj, orgány, jejich působnost a řízení ustanoví organizační řád, jež vydají nařízením ministři obchodu, financí a spravedlnosti v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry pro celé státní území neb jednotlivé jeho části.

Článek IV.

Za závazky z úvěrů, poskytnutých podle tohoto zákona a organizačního řádu, ručí ústavu úvěr poskytujícímu:

- stát československý až do 50%,
- země až do 10%,
- příslušný zastupitelský okres až do 10%,
- příslušná obchodní a živnostenská komora až do 10%,
- obec až do 10%.

V zemích, kde není zastupitelských okresů, ručí země až do 20%.

Nařízením bude stanoveno, zdali pro obvody měst se zvláštními statuty podíl v záruce, jež připadá podle všeobecného pravidla odst. I., lit. c) na okres, přechází na obec nebo na zemí.

Zbývajících 10% záruky nese ústav úvěr poskytující; zřídí-li se pak společný oddělený podnik pro úvěry živnostníkům válkou poškozeným, sdružené ústavy podle úmluvy, a není-li jí, solidárně.

Pro příslušnost činitelů uvedených pod b) až e) jest rozhodno sídlo živnostenského závodu nebo sídlo hlavního závodu, pro jehož majetníka úvěr byl povolen, v den povoleného úvěru.

Článek V.

Ministerstvo obchodu se zmocňuje aby v dohodě s ministerstvem financí povolovalo úrokové příplatky ke zlevnění úvěru. Příplatky budou uhrazeny z polovice státem, ze tří desetin zemí a ze dvou desetin příslušnou obchodní a živnostenskou komorou.

Článek VI.

Ministerstvo obchodu se zmocňuje, aby ve shodě s ministerstvem financí upravilo pro Slovensko, bude-li potřeba, jiné rozvržení záruky za úvěr a příplatků úrokových vyjímaje podíly na stát připadající, jež i pro Slovensko zůstanou nezměněny.

Článek VII.

Živnostníkům, jejichž živnost ve válce poklesla nebo úplně zanikla bez jejich viny jejich službou vojenskou, službou pro válečné účely nebo všeobecnými válečnými poměry, může pro soukromoprávní pohledávky peněžní, vzniklé do 31. prosince 1918, býti povoleno soudcovským výrokem přiročí do 31. prosince 1919. Ministerstvu spravedlnosti se vyhrazuje, aby nařízením provedlo toto ustanovení, vyloučilo jisté pohledávky z přiročí a přiročí prodloužilo.

Článek VIII.

Peníze aneb věci místo nich z úvěru poskytnuté, jakož i věci pro živnost z vypůjčených peněz opatřené a výrobky z těchto věcí, pokud jsou v držení živnostníkově nebo osoby třetí pro něho, jsou z exekuce vyloučeny do výše dosud nesplacené pohledávky z úvěru a na dobu jeho trvání.

Ustanovení předchozího odstavce neplatí o exekucích k vydobytí nebo zajištění úvěrů, poskytnutých podle tohoto zákona.

Článek IX.

Ku podpoře úvěru (čl. I.) poskytuje se těchto úlev berních a poplatkových:

1. Veškerá právní jednání, všechny listiny, podání a úřední úkony, jichž vyžadovati budou organizace a provádění úvěru, jsou s vynětím směnek a soudního řízení osvobozeny od kolkových a přímých poplatků; toto poplatkové osvobození platí zejména:

- a) pro organizační statuty a jednací řády orgánů úvěru, které podle organizačního řádu (čl. III.) mají býti ustanoveny, pokud by tyto akty jakožto soukromoprávní smlouvy společenské podle všeobecných ustanovení poplatkové povinnosti byly podrobeny, dále pro společenské smlouvy ústavů peněžních, pokud takové smlouvy by byly zřízeny výhradně pro přibrání ústavů peněžních k součinnosti v úvěru, a konečně pro veškerá podání nebo právní listiny a úřední úkony, jež vyskytnou se při úředních stycích orgánů úvěru s úředními orgány autonomní a státní správy;
- b) pro ona, podle všeobecných ustanovení poplatná právní jednání a právní listiny a jinaké úřední úkony (úřední ověřování a pod.) a vůbec pro veškeré, podle všeobecných ustanovení poplatné právní akty, jichž vyžadovati budou povolování úvěru, dále zaúčtování, listinné osvědčování, výplata a její potvrzení, zajištění, vkladné z knihovního zajištění úvěru a výmazné kvitance.

Pro takové právní listiny, jichž podle povahy nemusí použito býti výlučně k účelům úvěru, jest poplatkové osvobození, které se povoluje podle předchozího odstavce, podmíněčno.

2. Provozování úvěrních obchodů z těchto úvěrů, jež se děje ve společném podniku několika zúčastněných ústavů úvěr ten poskytujících a jež bude účetnicky samostatno, požívá výhod § 85 a § 100, odst. 11. zákona ze dne 25. října 1896, z. ř. č. 220, upraveného novelou ze dne 23. ledna 1914, z. ř. č. 13.

Tomuto společnému podniku přísluší také osvobození od 20% (všeobecné) přírážky válečné a od přírážky rentabilitní podle čl. I. § 1. čís. 3. cís. nařízení ze dne 28. srpna 1916, z. ř. č. 280.

Podrobnější ustanovení o předpokladech a rozsahu berních a poplatkových úlev, které podle bodu 1. a 2. mají platiti, jakož i ustanovení, jimiž má zabráněno býti vyluzování a zneužívání, a pro zabezpečení a kontrolu řádného používání týchž úlev berních a poplatkových, vyhrazuji se moci nařizovací.

Článek X.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Článek XI.

Ministru průmyslu, obchodu a živností, ministru financí a ministru spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r. Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 277.

Zákon ze dne 23. května 1919

o stavebních úlevách, kterým se doplňují, pokud se týče měni ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. město Jihlavu a Znojmo a pro jejich města předměstská, daného zákonem ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z. a změněného a doplněného zákonem ze dne 16. června 1914, čís. 39 z. z.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Po čas trvání nynější bytové nouze povolují se pro stavby obytných domů prováděné obcemi, neb obecně prospěšnými stavebními sdruženími podle zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, tyto v II. článku tohoto zákona uvedené doplňky a změny jednotlivých paragrafů shora jmenovaného stavebního řádu.

Tytéž změny a doplňky povolují se také pro stavby obytných domů, prováděné jinými fyzickými nebo právními osobami, ale jen tenkrát,